

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) A *Liquid Dynamics Corp.* (Dynamics) v. *Vaughan Company, Inc.* (Vaughan)-ügyben a Szövetségi Fellebbezési Bíróság (CAFC) 2006. június 1-jei döntése megerősítette a körzeti bíróság bitorlást kimondó döntését.

A Dynamics szabadalma olyan szivattyúrendszerre vonatkozik, amely szilárd anyagok és folyadékok nagy tartályokban való keverését teszi lehetővé. A Dynamics 2000 júniusában szándékos bitorlásért beperelte a Vaughant. Ekkor az alperes egy szabadalmi szakértővel tanácskozott, akinek átadott két olyan folyadékdinamikai tanulmányt, amelyek saját tartályaiban az áramlási viszonyokat elemezték. Keresetének alátámasztása céljából a Dynamics bizonyítékot szolgáltatott egyrészt arra, hogy a Vaughan rossz tanácsot kapott szakértőjétől, másrészt arra, hogy az alperes közvetlenül lemásolta a Dynamics műszaki rajzait annak révén, hogy olyan mérnököt alkalmazott, akinek korábban a Dynamics-szal volt munkaviszonya.

A CAFC megerősítette a körzeti bíróság szándékos bitorlásra vonatkozó döntését, és megállapította, hogy a Vaughan szabadalmi szakértőjének véleménye nem bizonyította a Vaughan olyan értelmű jóhiszeműségét, hogy nem bitorolta a Dynamics szabadalmi jogait. A szakvéleményben leírt tények is arra engedtek következtetni, hogy a Vaughan lemásolta a Dynamics rajzait.

A CAFC elutasította a Vaughan kísérletét arra, hogy a tervezésbeli különbségekkel hitel-telenítse a másolásra vonatkozó bizonyítékot, és megállapította, hogy az alsófokú bíróság esküdtszéke ésszerűen következtetett másolásra, mert a módosítások a szabadalmazott találmányhoz viszonyítva lényegtelenek voltak.

A CAFC döntése szerint a Vaughan által a szabadalmi szakértőnek átadott folyadék-dinamikai tanulmányok a másolásra vonatkozó bizonyítékkal együtt megalapozták a körzeti bíróság szándékos bitorlást kimondó és kártérítés fizetésére kötelező döntését.

B) A CAFC a *Falco-Gunter Falkner et al.* (Falkner) v. *Stephen Inglis et al.* (Inglis)-ügyben 2006. május 26-án hozott döntése megerősítette az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatala (PTO) Fellebbezési és Interferenciatanácsának határozatát.

A Falkner szabadalma himlővírusvektorból készített vakcinára vonatkozott, és az Inglis hasonló tárgyú szabadalmi bejelentést nyújtott be. Mindkét vakcina inaktivált esszenciális géneket tartalmazott, amelyek csökkentik a fertőzés kockázatát.

---

* Danubia Szabadalmi és Védjegy Iroda Kft.

A két fél között megindított interferenciaeljárásban a tanács elismerte az Inglis 1990. szeptember 25-től kezdve benyújtott, több korábbi bejelentésének elsőbbségét, míg a Falkner szabadalmának 1994. április 29-i elsőbbségét ismerte el, és több igénypontját érvénytelennek nyilvánította.

A Falkner a Fellebbezési és Interferenciatanács határozata ellen a CAFC-hez fellebbezett, és azzal érvelt, hogy a tanács határozata téves volt, mert az Inglis elsőbbséget megalapozó bejelentései nem írták le a himlővíruson alapuló vakcinát, és szakember számára nem tették lehetővé annak használatát; ezért az Inglis jogtalanul igényelte az 1990. évi elsőbbséget.

A CAFC az ügy áttekintése alapján megállapította, hogy bár az Inglis korábbi bejelentései részletes példát szolgáltatottak herpeszvírusos kiviteli alakra, azonban nem vonatkoztak a himlővírusra; viszont a herpeszvírusok és a himlővírusok közötti különbségek elég jól ismertek voltak ahhoz, hogy egy szakembert túlzott mértékű kísérletezés nélkül hozzásegítsenek himlővírus-vakcinák előállításához. A CAFC azt is megjegyezte, hogy a legkorábbi Inglis-bejelentés benyújtásának idején könnyen hozzáférhető szakfolyóiratok publikációi már kinyilvánították a himlővírus genomjának DNS-szekvenciáját a „lényeges régiók” helyével együtt, aminek következtében nem okozott nehézséget a különbségek megállapítása.

A CAFC a leírással kapcsolatban rámutatott, hogy az Inglis által benyújtott bejelentésekben foglalt kitanítás a himlővírusra vonatkozó példák hiánya ellenére kielégítőnek nyilvánítható, és egyetértett a Fellebbezési és Interferenciatanáccsal abban, hogy bár az Inglis elmulasztotta leírni a himlővírus-vakcina előállítását, azt nem kell olyan hiányosságnak tekinteni, amely akadályozta volna a találmánynak a leírás alapján való gyakorlatbavételét.

Végül a CAFC megállapította, hogy ha a hozzáférhető irodalmi források a szóban forgó időpontban világosan leírták a géneket és azok nukleotidszekvenciáját (a vizsgált esetben a himlővírus „lényeges génjeit”), nem volt szükség ilyen génekre és szekvenciákra vonatkozó kimondott utalásra sem.

A fentiek alapján a CAFC kimondta, hogy nincs olyan szabály, amely előírná, hogy egy biológiai makromolekulára vonatkozó találmányi bejelentés leírásának tartalmaznia kell egy ismert szerkezet ismertetését.

Ausztrália

A) 2006. szeptember 14-én hatályba lépett a módosított szellemitulajdon-védelmi törvény, amely tágítja a szabadalmi oltalom alóli ún. Bolar-kivételt.

A korábbi törvény szerinti kivétel csupán a gyógyászati készítmény tárgyú szabadalmak oltalmi idejének meghosszabbított időszakára vonatkozott. Ilyen hosszabbítást, legfeljebb öt évre, akkor lehetett kapni, ha a forgalombahozatali engedély megadása jelentős késedelmet szenvedett.

A módosított törvény szerint a kivétel a szabadalom oltalmi ideje alatt bármikor végzett tevékenységre vonatkozik. Emellett bővítették a „gyógyszerszabadalom” meghatározását is,

mert az nemcsak a gyógyszerhatóanyagra és gyógyászati módszerekre vonatkozó szabadalmakra érvényes, hanem a gyógyszerhatóanyagok alkalmazására, továbbá a kezelési módszerekre, a gyártási eljárásokra, valamint a nyersanyagokra, elővegyületekre és metabolitokra vonatkozó szabadalmakra is.

A törvénymódosítás célja az volt, hogy a generikusgyógyszer-gyártók számára lehetővé tegyék a szabadalmazott gyógyszerek gyártására való felkészülést az ehhez szükséges valamennyi tevékenység területén.

Az oltalom alóli kivétel nem vonatkozik az orvosi készülékekkel kapcsolatos, valamint a gyógyszertermékek Ausztráliából való exportjára irányuló tevékenységekre.

A törvénymódosítás nem terjed ki az agrokémiai és az állatgyógyászati termékekre vonatkozó szabadalmakra, bár a kormány számára több szervezet javasolta a Bolar-kivétel ilyen területekre való kiterjesztését is.

B) Ausztráliában a Szövetségi Bíróság semmisnek minősített azonos bejelentők számára engedélyezett két olyan szabadalmat, amelyek mindegyikében öt feltalálót neveztek meg, azonban egyik szabadalom esetében sem tudták a bírósági eljárás során igazolni, hogy jogos volt valamennyi feltaláló ilyen minőségben való feltüntetése.

A szabadalmasokra nézve kedvezőtlen döntés elkerülhető lett volna, ha a feltalálók jogsultságát még a szabadalom engedélyezése előtt tisztázzák, amire lett volna törvényes lehetőség.

C) A *Cadbury Schweppes Pty Ltd (Cadbury) v. Darrel Lea Chocolate Shops Pty Ltd (Darrel)*-ügyben a Szövetségi Bíróság (Federal Court) elutasította a Cadbury kérelmét, amelyben a Darrel eltiltását kérte csokoládékkal kapcsolatban a lila szín használatától.

A Cadbury bizonyítani tudta a lila szín széles körű használatát. A bíróság azonban megállapította, hogy a Cadbury nem kizárólag használja csokoládékkal kapcsolatban a lila színt; ezért a Darrel is jogosult ezt a színt használni mindaddig, amíg egy átlagfogyasztó nem gondolja azt, hogy termékei valamilyen összefüggésben állnak a Cadburyvel.

Ilyen okok miatt a bíróság elutasította a Cadbury kérelmét, ami annyit is jelent, hogy Ausztráliában igen nehezen lehet tiszta színeket védjegyztetni.

Bahrein

2006. május 31-én új védjegy törvény lépett hatályba, amelynek legfontosabb új rendelkezéseit az alábbiakban foglaljuk össze.

- Lajstromozhatók a hangok, az illatok, a színek és a színekombinációk.
- Kollektív és bizonylati védjegyeket is lehet lajstromoztatni.
- Uniós elsőbbség hat hónapon belül igényelhető.
- A Madridi Jegyzőkönyv szerint lehet benyújtani nemzetközi védjegybejelentéseket.

Dél-Korea

A Dél-koreai Szabadalmi Hivatal ombudsman-rendszer bevezetését tervezi az ügyfelek panaszainak kezelésére. A hivatal további terve, hogy mintául szolgáló leírásokat publikál abból a célból, hogy a bejelentők számára megkönnyítse szabályszerű szabadalmi leírások benyújtását.

Etiópia

2006. július 7-én hatályba lépett a védjegylajstromozásra és -oltalomra vonatkozó, 501/2006 sz. rendelet, amelynek főbb pontjait az alábbiakban foglaljuk össze.

- Kollektív védjegyek és szolgáltatási védjegyek is lajstromozhatók. A színes védjegyek oltalma színekombinációkra van korlátozva.
- Nem lajstromozhatók a hang- és az illatvédjegyek, továbbá a közt félrevezető, valamint az Etiópiában közismert védjegyekhez megtévesztően hasonló védjegyek.
- A közismert nemzetközi védjegyek akkor védhetők Etiópiában, ha ott is közismertek.
- Elsőbbség hat hónapon belül igényelhető. Be kell nyújtani az elsőbbségi irat hiteles másolatát.
- A védjegy hivatal mind alaki, mind érdemi vizsgálatot végez.
- A hivatal a lajstromozásra elfogadott védjegyeket a bejelentő költségén a Szellemitulajdon-védelmi Közlönyben publikálja felszólalás céljából. A felszólalás határidejét később szabályozzák.
- A lajstromozott védjegyet három éven belül gyakorlatba kell venni. Az e követelményt nem teljesítő védjegyek ellen érdekelt személy törlési keresetet nyújthat be.

Európai Bíróság

Az Európai Bíróság (European Court of Justice, ECJ) 2006. július 13-án két ügyben [*Gesellschaft für Antriebstechnik (GAT) v. Lamellen und Kupplungsbau Beteiligungs KG (LuK)*; *Roche Nederland (Roche) v. Frederick Primus & Milton Goldenburg (Primus)*] hozott ítélete szerint szabadalombitorlási ügyekben nem megengedett a határokon átívelő (cross-border) ítélezés, mert az európai szabadalmak nemzeti jogok, amelyeket nemzeti kereteken belül kell érvényesíteni.

A *GAT v. LuK*-ügyben a GAT mechanikus torziós lengéscsillapítók szállítását vállalta a kölni Ford cégnek. A LuK állítása szerint ez francia és német szabadalmainak bitorlását jelentette. A GAT a düsseldorfi körzeti bíróságnál nemleges megállapítási keresetet nyújtott be, és egyúttal azt állította, hogy a LuK francia szabadalmi érvénytelenek. Az elsőfokú bíróság elutasította a keresetet megállapítva, hogy a szabadalmak érvényesek, és azokat a GAT bitorolta.

A GAT által benyújtott fellebbezés alapján a másodfokú düsseldorfi felsőbíróóság szüneteltette az eljárást, és előzetes döntés céljából az alábbi kérdést intézte az ECJ-hez:

„A Brüsszeli Egyezmény 16(4) szakaszát úgy kell-e értelmezni, hogy az a kizárólagos illetékesség, amelyet ez a szabályozás ad azon szerződő államnak a bíróságai számára, amelyben egy nemzetközi egyezmény alapján benyújtottak egy szabadalmi bejelentést, csupán akkor alkalmazható, ha a keresetben a szabadalmat érvénytelenné kívánják nyilvánítani, vagy pedig akkor is, ha az alperes egy szabadalombitorlási perben vagy a kérelmező egy nemleges megállapítási ügyben azt állítja, hogy a szabadalom érvénytelen, és emiatt nem forog fenn szabadalombitorlás, függetlenül attól, hogy az eljáró bíróság a keresetet megalapozottnak vagy megalapozatlannak tartja, és attól, hogy mikor indították az eljárást?”

A kérdés tehát arra vonatkozott, hogy a 22(4) szakasz szerinti kizárólagos illetékesség csupán érvényességi kérdésekre, vagy pedig olyan szabadalombitorlási ügyekre is vonatkozik-e, amelyekben a per alapját képező szabadalom érvényességét is vitatják.

Az európai törvény általánosságban azt mondja ki, hogy annak a bíróságnak van illetékessége, amelyik az alperes országában működik, de a 16(4) szakasz annak a bíróságnak, amelyik a szabadalmat engedélyező országban működik, kizárólagos illetékességet biztosít szellemitulajdon-jogok érvényességének megállapításával kapcsolatos perekben.

Az elmúlt év szeptemberében az ECJ főjelentéstevője olyan véleményt adott, hogy ha egy bitorlási perben kétségbe vonják a per alapját képező szabadalom érvényességét, a bíróság az egész ügyet azon ország bíróságához utalhatja, amelyben a szabadalmat lajstromozták; a bíróság azonban felfüggesztheti az eljárást, de arra is joga van, hogy ítékezzen az ügyben, ha az alperes rosszhiszeműen járt el.

Most azonban az ECJ világossá tette, hogy annak az országnak a bírósága rendelkezik kizárólagos illetékességgel, ahol a szellemitulajdon-jogot lajstromozták, olyan ügyekben, ahol kétségbe vonják a szabadalom érvényességét. A német bíróság tehát nem dönthet egy francia szabadalom érvényességéről.

Az ECJ azt is megállapította, hogy a 16(4) szakasz helyes értelmezése szerint az abban lefektetett, a kizárólagos illetékességre vonatkozó szabály minden olyan eljárásra vonatkozik, amely egy szabadalom lajstromozását vagy érvényességét érinti, függetlenül attól, hogy az eldöntendő kérdés milyen perben merült fel.

A *Roche v. Primus*-ügy 1997-re nyúlik vissza, amikor az amerikai Primus és Goldenburg cég bitorlási pert indított Hágában a hollandiai Roche és e cég további nyolc (amerikai, angol, belga, francia, német, osztrák, svájci és svéd) leányvállalata ellen.

A holland Legfelsőbb Bíróság azt kérdezte az ECJ-től, hogy a Brüsszeli Egyezmény 6(1) szakasza megengedi-e az európai szabadalmak tulajdonosainak, hogy egyetlen bíróságon indítsanak bitorlási keresetet különböző külföldi alperesek ellen, vagy pedig külön kell pereskedniük minden egyes nemzeti bíróságon. A 6(1) szakasz szerint olyan ügyben, ahol több alperes ellen indítanak pert, az alperesek egyikének lakhelye szerinti ország bírósága az illetékes.

Az ECJ szerint a 6(1) szakaszt úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazható különböző szerződő államokban alapított több cég európai szabadalmi kapcsán egy vagy több szerződő államban elkövetett bitorlási cselekmények vonatkozásában, még ha a cégek, amelyek azonos csoporthoz tartoznak, azonos vagy hasonló módon jártak is el az egyikőjük által kidolgozott közös gyakorlat szerint.

Ez a döntés véget vet az ún. „pók a hálóban” megközelítésnek, amely korlátozott mértékben alkalmazza a határokon átívelő pereskedést, amit egyébként a szabadalomtulajdonosok majdnem tíz éven át folytattak.

Az ECJ fenti két döntéséből az a következtetés vonható le, hogy a szabadalomtulajdonosoknak gondosan meg kell fontolniuk, hogy melyik bíróság előtt indítják meg első bitorlási perüket. Ebből következik, hogy a „fórumvásárlás” (forum shopping) sem fog megszűnni, vagyis a szabadalomtulajdonosok a döntés várható időtartamának és költségeinek, valamint termékük piaci kilátásainak megfelelően fogják megválasztani a perindítás helyét.

A 22(4) szakasz szerint a szabadalmak, védjegyek, minták vagy egyéb hasonló jogok lajstromozásával vagy érvényességével kapcsolatos perekben az Európai Közösség tagországainak bíróságai, amelyekben kérték a szellemi tulajdon-jog megadását, kizárólagos hatáskörrel rendelkeznek.

Európai Unió

A szakemberek szerint az ECJ „Európai Bíróság” cím alatt fentebb ismertetett döntései valószínűleg növelni fogják az Európai Szabadalmi Bíraskodási Megállapodásra (European Patent Litigation Agreement, EPLA) vonatkozó terv támogatását, amely az aláíró európai uniós tagállamok számára központi szabadalmi bíróság létrehozását jelentené szabadalmak érvényességének és bitorlásának megállapítására vonatkozó eljárásokban.

Az említett döntéseket alig egy héttel azt követően hozta az ECJ, hogy az Európai Bizottság által szervezett, a jövőbeli európai szabadalompolitikáról 2006. július 12-én Brüsszelben tartott nyilvános meghallgatáson a résztvevők többsége sürgette a Bizottságot az EPLA létrehozására fordított erőfeszítések fokozására a közösségi szabadalom újraélesztésének erőtétése helyett.

A meghallgatást egy, a Bizottság által készített dokumentum alapján tartották. Ez a dokumentum viszont egy korábban kiadott kérdőívre érkezett 2515 válaszon alapult. A meghallgatás fő témája azzal volt kapcsolatos, hogy a szabadalmak érvényesítése Európában túlságosan bonyolult és rendkívül költséges, mert a megadott szabadalmak bíróság előtti érvényesítését minden egyes államban külön eljárásban kell lefolytatni.

A javasolt megoldások közül az „érdemi harmonizálást” gyakorlatilag elvetették, de további alternatív megoldásként megmaradt az EPLA, vagy pedig a közösségi szabadalom újbóli felélesztése, amelyek bármelyike jelentős mértékben megváltoztatná az európai szabadalmi helyzetet. A meghallgatáson kiderült, hogy a Bizottság az utóbbi megoldást részesítené előnyben. A közösségi szabadalom megvalósítását azonban gátolja, hogy egyetlen központi bíróság felállítását igényelné, és a fordítások kérdésében sem tudtak az érdekelt államok közös nevezőre jutni.

A McCreevy belső piaci biztos által a meghallgatáson tett nyilatkozatokból arra lehet következtetni, hogy a Bizottság hajlamos feladni a közösségi szabadalmat támogató álláspontját, mert mind az ipar képviselői, mind a szabadalmi szakemberek annak a nézetüknek adtak kifejezést, hogy a bírósági eljárással kapcsolatos kérdések megoldása fontosabb, mint a közösségi szabadalom tető alá hozása. Úgy tűnik, hogy az EPLA kielégíti ezt az igényt, mert elfogadása esetén olyan integrált bírói rendszert vezetnének be, amely központilag döntene az európai szabadalmak érvényessége és bitorlása terén. Így az EPLA a Londoni Egyezmény előbb-utóbb várható és az európai szabadalmak fordítási költségeinek csökkenését eredményező hatálybalépése után megoldhatja az európai szabadalmakkal kapcsolatban felmerült problémákat.

A meghallgatáson McCreevy kijelentette, hogy az EPLA „sokat ígérő út egy egységesebb jogalkotás felé”, és megígérte, hogy a tervet tovább fogják fejleszteni, de arra figyelmeztetett, hogy gyakorlati és jogi nehézségek támadhatnak: „Tisztában kell lennünk azzal, hogy több intézményi gátat kell leküzdenünk, ha az Európai Közösség részt kíván venni az EPLA-ra irányuló tervekben. Emellett a tagországok nem egyformán érdekeltek a központosítás mértékében és a helyi elsőfokú bíróságok kijelölésében.” Arra is kitért, hogy egyesek az EPLA keretében felállított bíróságok függetlenségét is kétségbe vonják.

A Bizottság az év vége előtt új javaslatokat tesz.

Grúzia

2006. március 1-jén módosított védjegy törvény lépett hatályba. Az új törvény szerint a megújítási kérelmet a lajstromozás utolsó éve alatt lehet kérni. Korábban ilyen kérelmet csak a lajstromozás napját megelőző hat hónapon belül lehetett benyújtani. Továbbra is érvényben van a hat hónapos türelmi idő. Ennek letelte után a megújítási kérelem benyújtásának elmulasztása a védjegy törléséhez vezet.

Guatemala

Guatemala 2006. július 14-én letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez, valamint a mikroorganizmusok szabadalmi eljárás céljából történő letétbehelyezésének nemzetközi elismerésére vonatkozó Budapesti Szerződéshez való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően mindkét nemzetközi egyezmény 2006. október 14-én lépett Guatemalában hatályba.

Hollandia

A Hágai Körzeti Bíróság 2005 júliusában, illetve októberében két olyan ügyben [*Sankyo Lifetech* (Sankyo) *v. Merial*; *Merial v. Sankyo Lifetech and Virbac SA*] ítélezett, amely a kiegészítő oltalmi tanúsítvány (SPC) oltalmi körével volt kapcsolatos.

A Merial gyártja és árusítja a lovakban élősködő férgek ellen használt Eqvalan Duo terméket, amely két hatóanyag, a Praziquantelnek és az Ivermectinnek a racém elegyét tartalmazza. A Merial kérte a bíróságtól a Sankyo által gyártott Equimax termékre adott SPC megvonását. A Sankyónak ez a terméke szintén Praziquantelt és Ivermectint tartalmazott. A Merial egyrészt azzal érvelt, hogy az Equimax összetételét nem védte a vonatkozó szabadalom, másrészt azzal, hogy nem volt világos, mi értendő „Praziquantel” alatt a Sankyo SPC-jében, vagyis hogy az L-izomert, D-izomert vagy racém elegyet jelentett-e.

Azt követően, hogy a Merial megindította az eljárást, a Sankyo ellenkérelmet nyújtott be a bíróságnál arra hivatkozva, hogy a Merial bitorolta az ő (Sankyo) SPC-jét.

Az ellenkérelemre adott válaszként a Merial arra hivatkozott, hogy racém elegyet tartalmazó terméke nem bitorolta a Sankyo SPC-jét, mert a racém elegy eltér az abban védett L-izomer hatóanyagtól.

A bíróság elfogadta a Merialnak azt az érvelését, hogy az Equimax nem esik a vonatkozó szabadalom oltalmi köre alá. A bíróság szerint a szabadalom lényeges eleme annak szinergetikus hatása. A Merial által benyújtott bizonyíték alapján viszont a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az Equimax kereskedelmi termékben jelenlevő Ivermectin és Praziquantel kompozícióval nem érnek el szinergetikus hatást. Ezért az Equimaxra adott SPC olyan termékre vonatkozott, amely nem esett egy szabadalom oltalmi köre alá, és ezért az SPC-t érvénytelennek kell tekinteni.

Indonézia

A japán *Honda Motor Co. Ltd.* (Honda) Indonéziában szabadalmat kapott egy belső égésű motorra vonatkozó bejelentésére. A Honda ugyanezt a találmányt szabadalmaztatta számos országban, így Kínában is, a kínai bejelentést azonban ejtette. Egy *Motor Cina* (Mocin) nevű, Indonéziában székelő kínai cég Kínában hasonló technológiát alkalmazott, amivel – a Honda kínai bejelentésének megszűnése miatt – nem sértette a Honda jogait. Ezután azonban a Mocin Indonéziában is alkalmazni kezdte ezt a technológiát.

A Honda 2005-ben bitorlási pert indított Indonéziában a Mocin ellen. Az indonéz szabadalmi törvény előírja, hogy a szabadalmi bejelentések leírását indonéz nyelvre is le kell fordítani. Emellett az indonéz bíróságokon is indonéz a hivatalos nyelv. Ezért a bitorlási perben a bíróság a szabadalom indonéz fordítását használta.

A per tárgyalása során kiderült, hogy bár a Mocin a szabadalom angol nyelvű változata szerint bitorolta a Honda szabadalmát, az indonéz nyelvű szöveg alapján azonban nem bitorolt. A Honda főigénypontja ugyanis egy legalább egy hengerből, főtengelyből és a henger égésterébe benyúló szeleppel rendelkező négyütemű, belső égésű motor dekompressziós egységére vonatkozott, de az indonéz nyelvű 1. igénypont az angol főigénypont és a következő aligénypontok összevonásából származott, aminek folytán a bíróság a Mocint nem találta bitorlónak.

Az eset azt bizonyítja, hogy Indonéziában – de természetesen más országokban is – nagy súlyt kell helyezni az eredeti igénypontok fordítására.

Irán

Az 1990-ben Mario Motetti Polgeto által alapított olasz *GEOX SpA* cég lábbeliket gyárt, és számos országban lajstromoztatta a *GEOX* védjegyet. A cég honlapján olvasható, hogy a *GEOX* név a görög „*GEO*” (föld) szó és a technológiát szimbolizáló „*X*” betű kombinációja.

A szemüvegeket gyártó *Pars Optic Co.* iráni cég a 9. áruosztályban kérte a *GEOX* védjegy lajstromozását, ami ellen a *GEOX* felszólalt, arra hivatkozva, hogy azonos lajstromozott védjegye van többek között a 9. áruosztályban is. A felszólaló arra is hivatkozott, hogy a védjegyek azonossága a fogyasztók megtévesztését eredményezné.

A bíróság úgy döntött, hogy a *GEOX* védjegy korábbi használat miatt a *GEOX*-hoz tartozik, és emellett egy cég nevének a része is, ezért a *Pars Optic* bitorolja a védjegyet.

A fentiek alapján a bíróság elrendelte az iráni védjegybejelentés törlését.

Izrael

A tel-avivi körzeti bíróság egy új döntésében meghatározta, hogyan kell értelmezni az izraeli szabadalmi törvénynek a gyógyszeranyagú szabadalmakkal kapcsolatos kísérleti használatra vonatkozó „biztos kikötő” (safe harbour) területét, vagyis a Bolar-kivételt.

A *Genzyme Corp.* (Genzyme) v. *Transkaryotic Therapies, Inc.* (TKT)-ügyben a Genzyme azt állította, hogy a TKT által a Gaucher-betegség kezelésével kapcsolatban Izraelben folytatott bizonyos klinikai próbákkal az alperes bitorolta egy olyan szabadalmát, amely a fenti betegség kezelésére használt rekombináns enzim gyártási eljárására vonatkozott. A bíróság elutasította a keresetet, mert megállapította, hogy a TKT által Izraelben folytatott klinikai próbák nem eredményeztek szabadalombitorlást.

A felek közötti vita az izraeli szabadalmi törvény 1(2)(2) és 54A szakaszának értelmezése körül forgott: e szakaszok az Izraelben végzett kísérletezés „biztos kikötőjére” vonatkoznak. A perben a Genzyme e törvényszakaszok szűk értelmezése mellett érvelt. Szerinte az 54A szakasz engedélyezi egy szabadalmazott termék vagy eljárás kísérleti használatát annak érdekében, hogy hivatalos engedélyt kapjanak a termék forgalmazására a szabadalom oltalmi idejének lejárta után. Álláspontja szerint viszont ez a szakasz csupán generikus gyógyszerekkel kapcsolatos kísérletekre vonatkozik, és a jogalkotó nem kívánta védeni az olyan kísérletezőt, aki a gyógyszert a szabadalom oltalmi idejének lejárta előtt szándékozik forgalomba hozni. Minthogy a TKT nem fejlesztett ki generikus gyógyszert, és gyógyszerét a Genzyme szabadalmi oltalmának a lejárta előtt szándékozta forgalomba hozni, ez a szakasz nem alkalmazható a TKT klinikai vizsgálataira.

A törvény 1(2)(2) szakasza kivételt határoz meg egy találmány meg nem engedett használata alól olyan kísérleti cselekedetekre, amelyeket a találmánnyal kapcsolatban azért végeznek, hogy azt javítsák, vagy pedig hogy egy másik találmányt dolgozzanak ki. E szakasszal kapcsolatban a Genzyme azzal érvelt, hogy a TKT klinikai kísérleteit nem lehet a kísérleti alkalmazásra vonatkozó kivétel alá esőnek tekinteni, mert a TKT nem végzett kísérleteket a Genzyme szabadalmazott eljárásával annak érdekében, hogy módosítsa vagy javítsa az eljárást; a TKT ugyanis a Genzyme szabadalmazott technológiáját arra használta fel, hogy az enzim saját változatát dolgozza ki.

A fentiekkel szemben a TKT azzal érvelt, hogy klinikai kísérletei az izraeli szabadalmi törvény „biztos kikötő” rendelkezései alá esnek, mert az 54A szakasz nem korlátozódik generikus gyógyszerekre, és emellett e szakasz szűk értelmezése nem egyeztethető össze a jogalkotónak azzal a szándékával, hogy megakadályozza a szabadalmak oltalmi idejének a meghosszabbítását azzal, hogy gátolja a lehetséges versenytársakat abban, hogy a szabadalom oltalmi ideje alatt előkészüljenek a szabadalmazott gyógyszer forgalombahozatalára az oltalmi idő letelte után.

A TKT azzal is érvelt, hogy a találmánnyal kapcsolatban általa Izraelben végzett klinikai próbák kísérleti felhasználásnak minősültek, mert azt célozták, hogy az 1(2)(2) szakasszal megfelelően javítsák a szabadalmazott találmányt, vagy egy másik találmányt dolgozzanak ki.

A körzeti bíróság a TKT javára döntött, megállapítva, hogy a szabadalmi törvény 1(2)(2) és 54A szakaszát tágan kell értelmezni, vagyis azok mindenfajta gyógyszer klinikai próbáira és nem csak generikus gyógyszerekre vonatkoznak. A bíróság azt is megállapította, hogy egy cég jövőbeli tervei nem képezhetik alapját annak, hogy megtagadják tőle az 54A szakasz szerinti védelmet mindaddig, amíg a cég jóhiszeműen jár el.

Izraeli bíróság első ízben ebben az ügyben értelmezte az 54A szakaszt a klinikai kísérletekkel kapcsolatban. Azzal, hogy az említett szakaszt úgy értelmezte, hogy az mind az innovatív, mind a generikus gyógyszerekkel kapcsolatban végzett klinikai kísérleteket megengedi, ha azokat forgalombahozatali engedély megszerzése céljából végzik, a bíróság az USA Legfelsőbb Bírósága által a *Merck v. Integra Lifescience I. Ltd.*-ügyben 2005-ben hozott döntése által megszabott utat követte. Az izraeli bíróság azt a végkövetkeztetést vonta le, hogy a TKT jövőbeni szándékai nem bírnak jelentőséggel a kísérleti használatra vonatkozó kizárás feltételei szempontjából.

Az izraeli bíróság által alkalmazott megközelítés szerint egy cég szabadon végezhet jóhiszemű kísérletezést; a gyógyszer kereskedelmi forgalomba hozatalakor azonban a bíróság újrazvizsgálhatja a bitorlás kérdését, és ha úgy találja, hogy a kísérletező bitorolja a szabadalmat, a szabadalmas jogosult a törvény által biztosított védelemre.

Ez a döntés megszünteti az izraeli szabadalmi törvény „biztos kikötőre” vonatkozó szakaszainak alkalmazásával kapcsolatos bizonytalanságokat, és világosan megadja, hogy mit kell szabadalombitorlásnak tekinteni. Így a döntés szilárd alapot szolgáltat mind az innovatív, mind a generikus gyógyszereket gyártók számára fejlesztő- és kísérleti munkájukhoz.

Kína

2006 májusában az Állami Szellemtulajdon-védelmi Hivatal a vizsgálati irányelvek javított kiadását adta ki, amiről 2006-ban már írtunk. Most arról kaptunk hírt, hogy módosították a szabadalmi bejelentések elutasítására vonatkozó előírásokat is.

A korábbi irányelvek szerint egy bejelentést akkor lehetett elutasítani, ha a módosított leírás még mindig tartalmazott olyan hibákat, amelyeket a hivatal korábban már kifogásolt.

Az új irányelvek szerint egy bejelentést az első végzésben már közölt tények, okok és bizonyítékok alapján csak egy második hivatali végzésben lehet elutasítani, mégpedig akkor, ha a bejelentő nem szolgáltatott meggyőző érveket az első végzés megválaszolásakor, és a bejelentés iratait sem módosította. Az elővizsgáló tehát az első végzés után nem utasíthat el egy bejelentést.

Kolumbia

A spanyol *Editorial Planeta S.A.* (Planeta) cég kérte a FOCUS MILENIUM védjegy lajstromozását a 9. áruosztályban. Az amerikai *ADT Security Systems Inc.* (Security) cég felszólalt a lajstromozás ellen arra hivatkozva, hogy saját FOCUS védjegye a 9. áruosztályban 118 429 számmal már lajstromozva van.

A Planeta azt állította, hogy a két védjegy között nincs olyan hasonlóság, amely a vásárlóközönség megtévesztését okozná, és bár a FOCUS védjegyet korábban lajstromozták, a FOCUS MILENIUM védjegy megkülönböztetőképeséggel rendelkezik, illetve a két védjegy közötti különbségek elegendőek ahhoz, hogy a fogyasztók a két védjegyet meg tudják különböztetni egymástól.

A védjegyhivatal 2000. augusztus 28-án hozott határozata megtagadta a FOCUS MILENIUM védjegy lajstromozását azon az alapon, hogy az összetéveszthető a FOCUS védjeggyel. A Planeta e határozat ellen fellebbezést nyújtott be a hivatalnál, amit azonban az elutasított. A Planeta egy második fellebbezést is benyújtott, amelyet a hivatal ismét elutasított.

Ezután a Planeta az államtanácshoz folyamodott, amely 2006. augusztus 24-én megváltoztatta a hivatal negatív határozatait, és elrendelte a FOCUS MILENIUM védjegy lajstromozását a Planeta számára a 9. áruosztályban. A döntés megállapítja, hogy a FOCUS MILENIUM védjegy rendelkezik a törvény által megkívánt megkülönböztetőképeséggel, és nem áll fenn az összetévesztés veszélye a Security által lajstromozott FOCUS védjeggyel.

Koszovó

Az Egyesült Nemzetek főtitkárának különleges koszovói képviselője jóváhagyta a régóta várt védjegy törvényt, amely 2006. június 28-án lépett hatályba.

Az új törvény – bár összhangban van a legtöbb nemzetközi előírással – nem teszi lehetővé a korábbi szerbiai védjegylajstromozások megújítását. A megalakítandó szabadalmi és védjegyhivatal Szerbiától teljes függetlenségre törekszik.

Mínthogy Macedónia és Albánia – Szerbiától eltérően – szoros kapcsolatban áll Koszovóval, lehetséges, hogy Koszovó engedélyezni fogja az ebben a két államban lajstromozott védjegyek koszovói megújítását. Erre azonban csak a szabadalmi és védjegyhivatal megnyitása után lesz lehetőség.

Lengyelország

A) 2006. július 21-én a lengyel parlament elé terjesztették a módosított szellemitulajdonvédelmi törvényt. A javasolt főbb változások a hivatal előtti *inter partes* eljárásokra vonatkoznak, és korlátozzák a bizonyítékok benyújtására vonatkozó határidőket.

A tervezett módosítások szerint a törlési vagy megsemmisítési keresetet benyújtó fél köteles a kereset benyújtásával egyidejűleg közölni összes bizonyítékát, kivéve azt az esetet, amikor a bizonyíték később keletkezett. Ugyanez a rendelkezés érvényes az ilyen keresetekre adott válaszokra is. Ezeknek az előírásoknak az a célja, hogy lerövidítsék a hivatal előtt folytatott *inter partes* eljárások elintézési idejét. A tervezett módosításokat jelenleg a képviselőház vizsgálja.

B) A Varsói Kerületi Közigazgatási Bíróság (VKKB) megerősítette a Lengyel Szabadalmi Hivatalnak azt az állásfoglalását, hogy egy szín önmagában nem bír megkülönböztető jelleggel, azonban ez a lajstromozási akadály kiküszöbölhető szerzett megkülönböztetőképeséggel.

Az ügy 1999-ben kezdődött, amikor a Solidarnosc a vörös szín egy világos árnyalatára (Pantone 485 C) nyújtott be védjegybejelentést a Lengyel Szabadalmi Hivatalnál a süteményekre, csokoládétermékekre és édességekre vonatkozó 30. áruosztályban.

A hivatal 2003. szeptember 27-én elutasította a lajstromozási kérelmet azzal érvelve, hogy egy színvédjegy *per se* nem teszi lehetővé egy szokásos fogyasztó számára, hogy megkülönböztesse egy vállalatnak a védjeggyel ellátott áruait vagy szolgáltatásait egy másik vállalatétól, továbbá egyetlen szín oltalmára vonatkozó jog engedélyezése azt eredményezné, hogy ezt a színt egy vállalat sajátítaná ki, ami nem megengedhető.

A Solidarnosc újbóli vizsgálatra irányuló kérelmet nyújtott be a Lengyel Szabadalmi Hivatalnál. Kérelmét azzal indokolta, hogy a bejelentés egy sajátos színárnyalatra vonatkozik, és a hivatal nem magyarázta meg, hogy mit kíván mondani azzal az érveléssel, hogy „a színt egyetlen vállalat sajátítaná ki”.

A Lengyel Szabadalmi Hivatal a felülvizsgálat után 2004. június 25-i határozatában fenntartotta korábbi elutasító álláspontját, és az Európai Bíróság (European Court of Justice, ECJ) döntéseire hivatkozva határozott úgy, hogy egyetlen szín *per se* nem rendelkezik kezdeti megkülönböztető jelleggel. A határozat megállapítja azonban, hogy el lehet

ismerni szerzett megkülönböztető jelleg létezését a következő körülmények fennforgása esetén:

- egy szint egy társaság széles körben használt;
- az árukat a kérdéses színnel kapcsolatban széles körben hirdették;
- a fogyasztók széles köre tudja társítani az árukhoz kapcsolódó sajátos szint az áruk gyártójával;
- a szint hosszú ideje használják a vonatkozó árukkal kapcsolatban.

A megszerzett megkülönböztető jelleg bizonyításának terhét a bejelentőnek kell viselnie. Bizonyításra a következőket lehet felhasználni:

- közvéleménykutatási eredmények azzal kapcsolatban, hogy a sajátos szint a fogyasztók azzal az áruval társítják, amelyen szerepel;
- kereskedelmi bizonyítékok (például számlák);
- mindenfajta hirdetés;
- a védjegy használatának időtartama;
- a terület nagysága, amelyen a fogyasztók a védjegyet felismerik.

A hivatal határozata szerint a bejelentő nem nyújtott be a fentieknek megfelelő bizonyítékokat.

Ezután a Solidarnosc a Lengyel Szabadalmi Hivatal határozata ellen a VKKB-nél nyújtott be fellebbezést, amelyben előadta, hogy a hivatal helytelenül gondolja, hogy a szín nem rendelkezik kezdeti megkülönböztető jelleggel, és hogy ezt a lajstromozási akadályt ki lehet küszöbölni szerzett megkülönböztetőképeséssel.

A Solidarnosc azt is előadta, hogy a hivatal nem határozta meg egyértelműen, hogy mi a bejelentés tárgya, mert nem vizsgálta a védjegy kezdeti megkülönböztető jellegét, és végül a tények ellenére abból a helytelen feltételezésből indult ki, hogy korlátozott a védjegyezéshez rendelkezésre álló különböző színek száma.

A VKKB is elutasította a fellebbezést, azzal érvelve, hogy a hivatal határozata nem ütközik törvénybe, mert a megkülönböztetőképeséget helyesen értékelte, és álláspontja megegyezik az ECJ jogi álláspontjával. Egyetlen szín önmagában (*per se*) nem képes egy vállalat áruit vagy szolgáltatásait megkülönböztetni más vállalatokéitól. Ilyen megkülönböztetőképeséget azonban a vonatkozó árukkal kapcsolatban szerezni lehet használat útján. Ezt a tényezőt figyelembe kell venni egy színnek védjegyként való lajstromozhatósága megítélésakor.

Lettország

2006. május 9-én a lett minisztertanács módosított a szellemi tulajdon-védelemre vonatkozó több törvényt a jogérvényesítésre vonatkozó 2004/48/EC európai irányelv hatálybaléptetése érdekében.

A törvénymódosítás nemcsak a már megtörtént jogsértéseket, hanem a fenyegető jogsértést is szankcionálja, és kiegészíti a szellemi tulajdon-jogok megsértésének körét, mert

lehetővé teszi a jogsértő áruk megsemmisítését vagy a kereskedelmi forgalomból való kivonását is. A kártérítési igény körét is kiterjeszti a jogtalan gazdagodásból származó haszon megtérítésére.

Az új törvény azt is lehetővé teszi, hogy a bíróság elrendelje az ítélet publikálását a bitorló költségén.

Litvánia

A) 2006. június 8-án a litván parlament jelentős változásokat hagyott jóvá a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó törvényben annak érdekében, hogy hatályba lehessen léptetni a jogérvényesítésre vonatkozó 2004/48/EK európai irányelvet. A törvénymódosítás a szabadalmi, a védjegy- és a mintatörvényt összhangba hozta az európai irányelvvel. A módosított törvények 2006. június 28-án léptek hatályba.

B) 2006. június 27-én a vilniuszi Kerületi Bíróság döntése megváltoztatta a szabadalmi hivatal fellebbezési osztályának határozatát.

A litván *Vilniaus Prekyba Ltd.* (Vilniaus), amely korábban lajstromoztatta a VP védjegyet, kérte a bíróságtól, hogy változtassa meg a hivatal fellebbezési osztályának a VP FINANCE védjegy lajstromozását engedélyező határozatát. A fellebbezés indokolásaként arra hivatkozott, hogy a VP FINANCE védjegy hasonló a saját VP védjegyéhez, és a két védjegy által fedett áruosztályok (35. osztály, illetve 36. osztály) is hasonlóak, ezért fennforog a védjegyek összetévesztésének veszélye.

A bíróság elfogadta azt az érvelést, hogy mindkét védjegy fő elemét a „VP” betűk képezik, ezért a védjegyeket hasonlóknak ítélte. Ezenkívül megállapította, hogy a védjegyeknek megfelelő szolgáltatások is hasonlóak voltak, jóllehet nem tartoztak azonos áruosztályba. A bíróság ezt a véleményt arra alapozta, hogy bár a 35. osztályba az üzleti tevékenység tartozik, az valójában különböző funkciók területeket fed, így például a gyártást, a számlázást, az értékesítést; az üzleti tevékenység ellenőrzése viszont rokon a 36. osztályba tartozó pénzügyi ellenőrzés és értékelés tevékenységgel.

Ilyen okok miatt a bíróság helyt adott a fellebbezésnek, és utasította a fellebbezési osztályt a VP FINANCE védjegy törlésére.

Malajzia

2006. augusztus 16-án módosították a malajziai szabadalmi törvényt. A módosítás szerint Malajziában a nemzetközi bejelentés benyújtási napjától számított *négy éven belül* kell megindítani a nemzetközi (PCT-) bejelentések alapján benyújtott nemzeti bejelentések érdemi vizsgálatára vonatkozó kérelmet.

Németország

A) Nemrég megváltoztatták a német szabadalmi törvénynek a felszólalási eljárásra vonatkozó több szabályát.

A Német Szabadalmi Hivatalnál a felszólalási ügyek intézésében keletkezett hátralék csökkentése érdekében 2002-ben átmeneti rendelkezéseket vezettek be, amelyek értelmében a német szabadalmak ellen benyújtott felszólalásokat 2006 júliusáig a hivatal helyett a Szövetségi Szabadalmi Bíróságnak (Bundespatentgericht) kellett tárgyalnia. Ezeket a szabályokat most eltörölték, úgyhogy a 2006. július 1-je után benyújtott felszólalásokat elsőfokon ismét a Német Szabadalmi Hivatal kezeli.

Az új szabályok szerint azonban a Szövetségi Szabadalmi Bíróság egyik tanácsa továbbra is kezelhet felszólalásokat, ha az egyik fél a felszólalási eljárás meggyorsítása érdekében erre irányuló kérelmet nyújt be, és a másik fél ezt két hónapon belül nem kifogásolja. Ilyen kérelmet bármelyik fél benyújthat a felszólalási határidő lejárta után 15 hónapon belül a másik fél beleegyezése nélkül is, ha 300 EUR póttilletéket fizet. Így a fél viszonylag gyors döntésre számíthat a német szabadalmak ellen benyújtott elsőfokú felszólalási eljárásban, ha hajlandó fizetni a gyors ügyintézésért.

A törvényt módosítás eltörölte a német szabadalmi törvénynek azt az egyedülálló rendelkezését, hogy a felszólalási eljárásban meg lehetett osztani egy megadott szabadalmat. Erre 2006. július 1-jéig volt lehetőség; a szabadalmas a felszólalási eljárás végéig megoszthatta szabadalmát, és három hónapon belül benyújthatott megfelelő megosztott bejelentést, ami kedvező eszköz volt számára jogainak megőrzése terén, például olyan esetekben, amikor a felszólalás formai okok miatt eredményes volt. Ez a lehetőség most megszűnt.

B) A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság egy tejjgyűjtő berendezésben alkalmazott levegőszeperatorra vonatkozó szabadalom kapcsán hozott döntése megállapítja, hogy a célra, hatásra vagy funkcióra vonatkozó jellemzőket fel lehet használni egy eszközigénypont elhatárolására korábban ismert megoldásoktól, ha a szóban forgó elem úgy van kialakítva, hogy az eszközt alkalmassá teszi ennek a hatásnak vagy funkciónak az elérésére.

Hasonló módon nincs bitorlás, ha a megtámadott eszköz nem fejt ki az eszközigénypontban említett hatást vagy funkciót.

C) A LOTTO szóvédjegyet a Német Szabadalmi Hivatal eredetileg használat révén szerzett megkülönböztetőképeség alapján lajstromozta a *Deutscher Lottoblock* – egy nyilvános lottószervező társaság – számára. A *Lotto Team Partnership Service GmbH* (LTPS) – egy lottószervező magáncég – kérésére a Szövetségi Szabadalmi Bíróság a lajstromozást érvénytelennek nyilvánította.

A védjegytulajdonos által benyújtott fellebbezés után a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság helybenhagyta az alsófokú bíróság döntését, megállapítva, hogy a LOTTO védjegy a lottójátékok szempontjából egyértelműen leíró jellegű, és ezért a köz számára szabadon kell hagy-

ni. A Szövetségi Legfelsőbb Bíróság továbbá azt sem ismerte el, hogy a védjegy az érintett fogyasztók körében használat útján megkülönböztető jellegre tett szert.

A bíróság döntése szerint annak következtében, hogy a LOTTO védjegy csupán leíró jellegű, ahhoz, hogy használat útján megkülönböztető jelleget lehessen feltételezni, annak bizonyítására lenne szükség, hogy a fogyasztók 50%-ánál jóval nagyobb hányada azonosítja a LOTTO védjeggyel forgalmazott lottójátékokat egy adott vállalkozáshoz tartozóval. A Deutscher Lottoblock azonban nem nyújtott be ilyen bizonyítékokot.

Nicaragua

Nicaraguában 2006. június 15-én hatályba lépett az eredetmegjelölések oltalmára vonatkozó Lisszaboni Megállapodás.

Olaszország

A) Az olasz versenyjogi hatóság 2005 májusában egy közbenső döntést hozott a *Merck & Co. Inc.* (Merck) ellen, arra kötelezve az amerikai gyógyszeróriást, hogy adjon használati engedélyt Imipenem Cilastatina nevű antibiotikumának gyártására.

A Mercknek erre az antibiotikumra, amely alkalmas súlyos fertőzések kezelésére, Olaszországban kiegészítő oltalmi tanúsítványa (Supplementary Protection Certificate, SPC) van, azonban már egyetlen más európai országban sincs szabadalmi joga vagy kiegészítő oltalmi tanúsítványa erre a termékre.

Ismeretes, hogy az SPC-rendszert Olaszországban 1991-ben hozták létre a 349/1991 sz. törvénnyel, amely az alapszabadalom lejártától számítva legfeljebb 18 év oltalmi időt biztosít. Egy 1992-ben hatályba lépett rendelet szerint azonban az SPC oltalmi ideje nem haladhatja meg az alapszabadalom lejártától számított öt évet. E rendelet 20. szakasza előírja, hogy rendelkezései nem vonatkoznak a rendelet hatálybalépése előtt engedélyezett SPC-kre. Így jelentős hézag van a rendelet és az olasz törvény szerinti SPC-szabályok között.

A 2002-ben hatályba lépett, 63/2002 sz. olasz rendelet részlegesen és fokozatosan szűkítette ezt a hézagot, kimondva, hogy 2004 januárjától kezdve az olasz SPC-k fennmaradó oltalmi ideje minden egyes évben hat hónappal csökken.

A generikus gyógyszereket gyártó *ACS Dobfar SpA* (Dobfar) az olasz kereskedelmi és iparügyi minisztériumon keresztül nem kizárólagos használati engedélyt kért a Merck-től fenti hatóanyagának gyártására és Olaszországban való tárolására abból a célból, hogy a terméket exportálja. A Merck elutasította a licencadási kérelmet. A kereskedelmi és iparügyi minisztérium az ügyet az olasz versenyjogi hatósághoz továbbította.

Ez megállapította, hogy a kérelemnek a Merck általi elutasítása mind az olasz nemzeti SPC-szabályok, mind az Európai Közösség versenyjogi törvénye alapján megalapozatlan volt, és ezért arra kötelezte Mercket, hogy adjon a Dobfar részére használati engedélyt.

B) 1993-ban az Európai Közösség és Magyarország megállapodást kötött a bornevek kölcsönös oltalmáról és ellenőrzéséről. A megállapodás szerint 2007 márciusától kezdve a „tokaji” magyar földrajzi árujelző nem használható a Velencétől keletre elterülő Friuli körzet boraival kapcsolatban.

Ez ellen a Friuli körzet fellebbezést nyújtott be az Európai Bíróságnál (European Court of Justice, ECJ), amelynek 2005 májusában hozott döntése szerint az egyezmény érvényes. A döntés megállapítja, hogy olyan esetben, amikor egy földrajzi árujelző és egy bor nevére vonatkozó megnevezés egyforma, a földrajzi árujelző bír nagyobb jelentőséggel. Ezért 2007-től kizárólag Magyarország jogosult használni a *tokaji bor* megnevezést. Ennek megfelelően az olasz Mezőgazdasági és Erdőügyi Minisztérium 2006 októberében olyan határozatot közölt az olasz hivatalos közlönyben, amely elrendeli, hogy az olasz Tocai bort Friuli megjelöléssel kell forgalmazni, és ezt a megjelölést kizárólag a Friuli körzet bortermelői használhatják. Más olasz körzetek bortermelőinek az ilyen borfajták forgalmazásánál egyéb, új megjelölést kell használniuk.

Románia

A) Romániában az Európai Unióhoz való csatlakozás napján, vagyis 2007. január 1-jén lép hatályba a kiegészítő oltalmi tanúsítványra (SPC) vonatkozó rendelet, amely a gyógyszertermékek kiegészítő oltalmi tanúsítványára vonatkozó 1768/92 sz. Európa tanácsi rendelkezésen, valamint a növényvédő termékek kiegészítő oltalmi tanúsítványára vonatkozó, 1610/96 sz. Európa tanácsi rendelkezésen alapszik.

SPC-t Romániában a szabadalommal védett termékekre lehet kapni azt követően, hogy a termékre mint gyógyszerre vagy növényvédő szerre adminisztratív eljárással forgalombahozatali engedélyt adtak.

Az SPC-kérelem benyújtásához a következőket kell mellékelni:

- kérelem;
- a kérelmező azonosítására alkalmas adatok;
- az alapszabadalom adatai;
- a román piacon való első forgalombahozatali engedély adatai és az engedély hiteles másolata.

Az SPC-t engedélyezik, ha a kérelem a fenti követelményeket kielégíti, feltéve, hogy a kérelem benyújtásának napján

- a) a terméket Romániában hatályos alapszabadalom védi;
- b) Romániában engedélyzték a termék forgalombahozatalát;
- c) a termék még nem képezte SPC tárgyát.

A fenti b) pont alatti engedélynek az első forgalombahozatali engedélynek kell lennie Romániában vagy az Európai Közösségben.

Gyógyszertermékekre vonatkozó kiegészítő oltalmi tanúsítvány egy gyógyszertermék hatóanyagára vagy hatóanyagok kombinációjára adható. A „hatóanyag” kifejezés felöleli a

közeli származékokat is, különösen a sókat vagy észtereket, amelyekre forgalombahozatali engedélyt adtak, és amelyeket az alapszabadalom véd, kivéve azt az esetet, amikor a származékot új hatóanyagként lehet tekinteni.

Eltekintve a származékok esetétől, a bizonylat csupán egyetlen termékre vonatkozhat.

A kiegészítő oltalmi tanúsítvány engedélyezésére vonatkozó kérelmet a Romániában vagy egy európai közösségbeli államban kiadott első forgalombahozatali engedély keltétől számított hat hónapon belül kell benyújtani.

Olyan termékek esetén, amelyekre Romániában az első forgalombahozatali engedélyt 2001. január 1-jét követően adták ki, az SPC-re vonatkozó kérelmet hat hónapon belül kell benyújtani azt az időpontot követően, amikor a 1768/92 sz. és a 1610/96 sz. Európa tanácsi rendelet hatályba lép.

B) 2006. március 5-én a 87/54/EEC tanácsi irányelvvel összhangban módosították az integrált áramkörök topográfiájának oltalmára vonatkozó, 1995. évi román törvényt.

Spanyolország

Spanyolországban 2006. július 27-i hatállyal módosították a szabadalmi törvény 52.1 szakaszát, amely a szabadalmi oltalom alóli ún. Bolar-kivételre vonatkozik.

A módosított törvény szerint a szabadalmi oltalom nem terjed ki egy szabadalmazott találmány tárgyára vonatkozó kísérleti cselekményekre, különösen olyan tanulmányokra és próbákra, amelyeket abból a célból folytatnak, hogy generikus gyógyszertermékekre kapjanak forgalombahozatali engedélyt Spanyolországban; a szabadalmi oltalom nem terjed ki a hatóanyagokra ilyen célokra történő előállítására és felhasználására.

Tajvan

2006. május 29-én a tajvani parlament első olvasásban elfogadta a szellemi tulajdon-védelmi bíróság szervezésére vonatkozó törvényt, amely előreláthatólag 2007 márciusában lép hatályba, és ennek megfelelően az új bíróság ekkor kezdi meg működését.

A törvénytervezet szerint az elsőfokú eljárásban egy, míg másodfokon három bíróból álló tanács fog dönteni.

Mínthogy a szellemi tulajdon-védelmi ügyek általában műszaki és tudományos kérdések eldöntését igénylik, az új bíróság „műszaki felügyelő tisztviselőket” is fog alkalmazni, akik majd segítik a bírókat a műszaki kérdések megítélésében.

Törökország

Előző tájékoztatónkban ismertettük az ankarai Szellemi tulajdon-védelmi Polgári Bíróság egyik döntését, amely megállapította, hogy a prada és a prasa kifejezések mind alaki, mind

fonetikai szempontból hasonló, és emellett a PRADA védjegy az egész világon közismert. Ezért a bíróság törölte a PRASA védjegyet.

Ennek kapcsán olyan kérdést kaptunk, hogy a török szellemitulajdon-védelmi törvény hogyan rendelkezik a közismert védjegyekről.

A török védjegy törvény nem tesz különbséget a jó hírű és a közismert védjegyek között, és csupán közismert védjegyeket említ, amelyeket azonban két kategóriába sorol: mindenki számára közismert védjegyeket és sajátos területeken közismert védjegyeket különböztet meg. Az előbbi csoportba tartozó védjegyek valamennyi védjegyesztályban oltalmazhatók, míg az utóbbiba tartozók csak a vonatkozó osztályokban.

Egy védjegy hivatalosan két módon szerezhet közismert jelleget: perben hozott döntéssel, vagy pedig a Török Szabadalmi Hivatalhoz benyújtott kérelem alapján.

A közismert védjegyként való minősítés a Török Szabadalmi Hivatal által kinyilvánított 17 tényező függvényében megállapított fokozattól függ; ilyen tényező például a használat időtartama, a védjegy ismertsége, hirdetettsége és a védjegynek tulajdonított kereskedelmi érték.

A közismertség mértékétől függően a hivatal egy védjegyre az összes osztályban, vagy pedig csak a sajátos, vonatkozó osztályokban engedélyez oltalmat.

Új-Zéland

A) Az Új-zélandi Szellemitulajdon-védelmi Hivatal (Intellectual Property Office of New Zealand) honlapján irányelveket tett közzé arról, hogyan kell megszövegezni kezelési módszerekre vonatkozó és svájci típusú igénypontokat.

Az új irányelvek szerint engedélyezhetők igénypontok kozmetikai kezelésekre, higiéniai módszerekre, fogamzásgátló módszerekre és egyes diagnosztikai módszerekre.

Az irányelvek leszögezik, hogy nem biztosítható a találmány újdonsága és feltalálói jellege olyan, svájci típusú igénypontok esetén, amelyek a hatóanyag adagolási módszerére vagy sajátos dozírozási rendszer előírására vonatkoznak.

B) Már beszámoltunk arról, hogy Új-Zéland gazdaságfejlesztési minisztériuma közreadott egy tervezetet, amelyben körvonalazta saját felfogását a Bolar-típusú kivétel meghatározásáról, és véleményt kért az érdekelt felektől.

Most arról kaptunk hírt, hogy az új-zélandi kormány olyan törvénytervezetet fogadott el, amely lehetővé tenné kutatók számára, hogy szabadalmazott találmányokkal kapcsolatban kísérletezhessenek anélkül, hogy bitorlást követnének el.

A törvénytervezetet 2006 vége előtt szándékoznak a parlament elé terjeszteni.